

Dr. Kolláth György

A lusztráció – átvilágítás. A frusztráció pedig az, ami az ügyvédek átvilágításáról szóló T/5099-es törvényjavaslat benyújtására készítette az illetékes politikusokat. Ne számoljuk meg, hány ügyvéd-előéletű honatya múlta az időt az Országházban! Sok. De hol van már egy (lex) Horváth Jenő, vagy egy Tarlósi Frigyes? Olyan jogász, aki a jog értékeit, igazságait és törvényszerűségeit tisztán hozta be a T. Házba. Ma ezekkel be se lehetne kerülni a

parlamentbe. Most már csak Répássy, Hende és Balsai van. Mecsoda különbség! Általuk pedig hetedízigen megítélik és megbüntetik az ügyvédi „kart”, mivel nem volt hajlandó visszamenőlegesen diszkvalifikálni, múltja miatt kizárni egy (?) ellenzéki politikus családtagját. Ezentúl az ügyvéd kamarai bejegyzését azon a címen is elutasítanák, hogy XY előélete miatt a közbizalomra méltatlan. Az előélet megítélése időben korlátlanul akár Léda tojásáig is visszamehetne. Mindenféle bizonyíték nélkül kirúgathatnák azt, aki „méltatlan”.

Ilyesfajta korlátozás – hogy, hogy nem – a képviselőinknél nincs. Minket vígan képviselhetnének az általunk kiválasztott méltatlanok, csak a jogkereső feleket nem. Ezt nevezik igazságtételnek. Másfelől viszont megnyitnák a kamarai tisztségviselés lehetőségét azok előtt, akik a pártpolitikában vagy a közigazgatásban vitézkednek, s ennek idejére az ügyvédi praxist szüneteltetik. Magyarul, más székéből és a messzi távolból is dirigálnának az ügyvédeknek. Ez a belső bomlasztás taktikája. Láttunk már ilyet. A 8 §-ból álló törvényjavaslat más pontjai is durván belenyúlnak a független szakmai köztestület életébe. A kamara „kifejezetten ellenző” véleménye nem számít semmit.

Tanulságos látni, hogy a koalíciós politikusokká vált kollégák hogy bánnak a saját eredeti szakmájukkal.

A kormány a szavazókra tekint. Látják, hogy csökken az ügyvédi kar tekintélye – főleg a zsebszerződéses cirkusz folytán és az ügyvédség felhígulása miatt. (Talán csak Grespik dr. átmeneti „kiemelése” javíthatott rajta egy kicsit. De ő még visszajöhet, az ő most élt előélete nem lesz akadály.) Nos, a közhatóságoknak kellemetlenkedő 8-9 ezer jogászt oda lehet dobni koncként a polgárok elé. A közhivatalok elbocsátott légiójának zöme ma ügyvéd. Ez sokak szemét csípi. Főleg azokét, akik a jogi szakmában nem mutattak oroszlánkörmököt. Frusztrált, szavazat-szerző emberáldozat tehát ez, semmi más.

Egy jogállamban rendkívül fontos (volna), hogy a közhatóságok előtt folyó jogérvényesítés fair eljárásban, korrekt szereposztásban történjék. Ehhez minden oldalon a jogot érték-szemlélettel művelő szakemberek kellenének. Az állam dolga és felelőssége volna – 10 évvel a rendszerváltás után! – biztosítani és nap mint nap szemléltetni is, hogy tisztességes jogi közállapotok talaján is képes hatékonyan működni s ellenlábasaival együttműködni. Ennek pedig elemi feltétele volna, hogy nem az ellentáborral szórakozik, hanem az övéit készíti fel szakszerűen és etikusan. Így a szerpentin fölfelé vezetne és nem a csőd irányába.

Van olyan jogállam, ahol a hatósági intézkedést megelőző tájékoztatás kötelezően figyelmeztet: ha nincs pénz az ügyvédre, számodra ezt a köz biztosítja. Egyszerűen azért, mert az állam nem élhet vissza a gyengébb fél helyzetével. Mi, itthon pont az ellenkező irányba menetelünk. A célkeresztben most az ügyvédség áll, de odakerülhet bárki, aki fékezi a nyomulást.

Az is jelzésértékű, hogy mit tart a kormány(zat) az autonómiákról? Hisz-e az önkormányzatok önerejében, öntisztulásában, saját kompetenciájukhoz mért felelősségében, avagy megszabná nekik (is), mi a “helyes”, mit kíván a “nemzet”?

Dr. Kolláth György

Vajon lehet-e törvénnyel és politikai kiválasztottakkal elkormányozni a kamarát tetszőleges vizekre, avagy az ellenállás egyelőre még nem törhető meg? Ne legyenek illúzióink! Pontosan elegendő (lenne) négy-öt olyan személyre szabott eljárást beindítani, melyek nyomán a remegő ügyfél messzire elkerülné a hírbe hozott doktor urat. Hiába nyerne esetleg a procedúra végén, ahhoz képest Pürrhosz győzelme egy lottó-ötös.

A láncreakció veszélye fenyeget. Újságírói, papi átvilágítás, közhivatali vagyon-nyilatkoztatás, üres orvosi szabadfoglalkozás, ügyvédi fenytítés és kiközösítés – mindezek egy lánc szemei.

Mindenki tudja, hogy a visszamenőleges, negatív törvénykezés tilos. Különb ma egy törvény visszamenőlegesen átírhatná 48-at, 56-ot vagy akár 1989. október 23-át is. Olyan szabály, ami ezt sérti, egyeztetésre se kerülhetne. A munka és a foglalkozás szabad megválasztásának alkotmányos joga sem bábjáték. Nem tehető földönfutóvá senki sem utólag, kinnal kreált törvény nyomán, sem politikai érdekből vagy személyes bosszúszomj folytán. A jogi evolúció és a jogsértő revolúció két külön világ.

Nem arról van szó, hogy ezt az igazságügyi kormányzat nem érti, hanem arról, hogy nem képes tudomásul venni. Fogcsikorgatva sem. A késő-középkorban volt egy rémes mondás: ügyvédtől, dögvéstől mentsen meg az Isten! Ma talán ezt mondhatnánk: a csillagiósok egészen ártatlanok, korrektek és megbízhatóak - az akarnok politikusokhoz képest.